

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین مارکر گالکتین ۳ با میزان بقاء و ویژگی‌های بالینی آسیب شناسی در بیماران مبتلا به سرطان کولورکتال

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 25، شماره 131 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده‌گان:

Associate Professor, Department of Pathology, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran – امید عمادیان ساروی –

Associate Professor, Department of Pathology, Gut And Liver Research Center, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran – ژیلا ترابی زاده –

Sciences, Sari, Iran

Assistant Professor, Department of Pathology, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran – اناهیتا نصرتی –

Resident in Pathology, Student Research Committee, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran – سیده زینب احمدی –

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: با توجه به درجه تمایز و میزان تهاجم یکسان در سرطان کولورکتال، فاکتورهای زیادی در پیشرفت، متاستاز و بقاء تumor اهمیت دارند. بدی از این فاکتورها پروتئین گالکتین ۳ می‌باشد که با توان خودنوسازی و تمایز چند رده ای در سلول‌های سرطانی، مورد توجه قرار گرفت. بررسی بروز و ارتباط این مارکر با ویژگی‌های کلینیکوباتولوژیک و بقای بیماران در بافت‌های سرطانی کولورکتال مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. مواد و روش‌ها: این مطالعه توصیفی تحلیلی بر روی ۱۳۰ بلوک پارافینی نمونه‌های سرطان کولورکتال در بیماران مراجعه کننده به بیمارستان امام خمینی ساری از سال ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۱ مورد بررسی قرار گرفت. تشخیص نوع و گرید نمونه پاتولوژیک توسط دو پاتولوژیست با تجربه و رنگ آمیزی اینموده استشیمی طبق پروتکل بخش پاتولوژی با استفاده از کیت آنتی بادی مونوکلوتanal موشی گالکتین ۳ انجام شد و بروز کمتر از ۵۰ درصد به عنوان گروه منفی یا ضعیف (امتیاز ۱) و بیشتر از ۵۰ درصد به عنوان مثبت قوی یا متوسط (امتیاز ۲) در نظر گرفته شد. یافته ها: ۱۳۰ نمونه مورد بررسی در مطالعه (۷۰ مرد و ۶۰ زن) با میانگین سنی $۴۹/۱۱ \pm ۹/۱۱$ سال، شامل ۱۸ مورد موسینوس کارسینوما و ۱۱۲ مورد آنکارسینوما که بیان گالکتین ۳ در سیتوپلاسم همه بافت‌ها مشاهده شد. ۶۹ مورد از تومورها، بیان ضعیف و ۶۱ مورد بیان قوی نشان دادند. بیان گالکتین ۳ ارتیاطی با سن، جنس، محل تumor، اندازه، تمایز و گرید تومور نداشت ($p > 0.5/0.5$). اما با بقاء و میزان درگیری عقده لنفاوی و متاستاز مرتبط بوده و مقابل عقده لنفاوی و بقا کمتر در گروهی که بیان مارکر گالکتین ۳ آن‌ها، منفی با ضعیف بوده، بیشتر دیده شد ($p < 0.05$). میانگین بقا بیماران بر حسب بیان مارکر گالکتین ۳ برای افراد با بیان ضعیف مارکر، ۳۱ ماه و افراد با بیان قوی، ۴۲ ماه بود. استنتاج: با ارزیابی بروز مارکر گالکتین ۳ بر روی نمونه‌های بیشتر، می‌توان در بررسی پیش‌آگهی بیماران و بهبود استراتژی‌های درمانی به پیشک کمک کرد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا: <https://civilica.com/doc/1789032>

